

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců
Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **HALEX PLUS s.r.o.**
sídlem J. Valčíka 1259, Otrokovice
zastoupen Mgr. Tomem Káňou, advokátem
sídlem nám. Míru 6, Frenštát pod Radhoštěm

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2023, č.j. 19863-2/2023-900000-311,
sp. zn. 47681-4/2018-640000-12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2023, č.j. 19863-2/2023-900000-311, sp. zn. 47681-4/2018-640000-12, kterým žalovaný zpřesnil výrok I. rozhodnutí Celního úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 16.3.2023, č.j. 8371-6/2023-640000-12, ve zbytku odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků ve smyslu § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), tím, že v provozovně SPORT BAR EDEN na adrese Olbrachtova 1796, Otrokovice, provozoval nejméně dne 28.6.2018 hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 2 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel, nejméně dne 11.7.2018 provozoval hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 1 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel, nejméně dne 14.8.2018 provozoval hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 1 ks se hrou Hollywood Popcorn a 1 ks se hrou Jewel a nejméně dne 5.8.2019 provozoval hazardní hry prostřednictvím technických zařízení – 2 ks se hrou Pegasus, ke kterým nebylo uděleno příslušné povolení, čímž porušil zákaz stanovený v § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách (napadeným rozhodnutím upravený výrok I. prvostupňového rozhodnutí). Za spáchání shora uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 700 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady správního řízení, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí (výrok II., III. a IV. prvostupňového rozhodnutí). Celní úřad dále uložil společnosti Autogejms KOMBO, s.r.o. a neznámému pachateli ochranné opatření, a to zabrání technických zařízení zadržovaných ve dne 28.6.2018, 11.7.2018, 14.8.2018 a 5.8.2019 (výrok V. a VI. prvostupňového rozhodnutí). Dále celní úřad uložil propadnutí věcí, a to finanční hotovosti ve výši 900 Kč, jejichž vlastníkem je žalobce, a částky ve výši 630 Kč a 2 EUR, jejichž spoluvlastníkem je žalobce a neznámá osoba (výrok VII. a VIII. napadeného rozhodnutí), a uložil ochranné opatření, a to zabrání peněžních prostředků v celkové výši 370 Kč, jejichž spoluvlastníkem je žalobce a společnost Development Trade s.r.o. (výrok IX. prvostupňového rozhodnutí).

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že v řízení bylo vydáno předběžné opatření, které je nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho vydání stanovené v § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“); žalobce tu odkazuje na argumentaci uplatněnou v žalobě ve věci evidované u zdejšího soudu sp. zn. 62 Af 41/2022, kterou napadl předběžné opatření. Tento postup správních orgánů podle žalobce představuje zásadní vadu řízení, které vyústilo ve vydání nyní napadeného rozhodnutí; žalobce poukazuje mimo jiné na nutnost ohledání věci v rámci řádného dokazování podle § 54 správního řádu.
4. Žalobce dále namítá, že mu správní orgány přičítají odpovědnost za provozování hazardní hry prostřednictvím technických zařízení v jeho provozovně, přestože žalobce není jejich vlastníkem a ani je neprovozuje v rozsahu, který by byl způsobilý založit odpovědnost za přestupek projednávaný v posuzované věci. Neznalost komplikovaného výkladu zákona nelze přičítat žalobci k tíži, neboť podle žalobce správní orgány „načerpaly“ argumentaci pro jeho trestání až po provedení kontrol.

5. Žalobce dále poukazuje na nepřiměřenost uložené sankce. Argumentuje tak, že za rok 2018 činil jeho příjem z přestupků 94 337 Kč a za rok 2019 pak částku 91 663 Kč. Po odvodu daně z přidané hodnoty a doměřené daně z hazardu činil příjem žalobce v roce 2018 31 941 Kč a v roce 2019 22 812 Kč. Uložená pokuta tak představuje desetinásobek jeho příjmů. Povinnost odvést do státního rozpočtu desetinásobek toho, co žalobce získal, je pro něj likvidační.
6. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené a jemu předcházejí prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a odkazuje na napadené rozhodnutí, které považuje za zákonné a řádně odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
8. Žalovaný uvádí, že žalobce poskytl prostor provozovny k umístění technických zařízení, umožňoval přístup do těchto prostor veřejnosti, připojení technických zařízení k elektrické síti a internetu. Na obsluhu technických zařízení se žalobce a jeho zaměstnanci podíleli zejména výplatou a evidencí výher. Bez činnosti žalobce by provoz předmětných technických zařízení nebyl fakticky možný; žalobce měl též přímý finanční zájem na efektivním provozu, neboť výše příjmů z pronájmu byla závislá na výši zisku z provozovaných technických zařízení. Podle žalovaného není pochyb o tom, že žalobce předmětná technická zařízení fakticky provozoval.
9. K námitce nepřiměřenosti pokuty žalovaný odkazuje na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí; jednání žalobce je vysoce společensky škodlivé, směřuje proti podstatě zákona o hazardních hrách. Vzhledem k závažnosti vytýkaného provinění spočívajícího v provozování hazardních her bez řádného povolení či ohlášení lze uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč; proto žalovaný pokutu uloženou žalobci nepovažuje za nepřiměřenou. K likvidačnímu charakteru sankce žalovaný uvádí, že žalobce na výzvu celního úřadu své majetkové poměry nedoložil.
10. K námitkám týkajícím se předběžného opatření žalovaný odkazuje na své vyjádření k žalobě evidované u zdejšího soudu pod sp. zn. 62 Af 41/2022.
11. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Rovněž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

14. U zdejšího soudu je pod sp. zn. 62 Af 41/2022 vedeno řízení o žalobě téhož žalobce proti předběžnému opatření celního úřadu; vzhledem k totožnosti účastníků řízení zdejší soud považoval za účelné rozhodnout o obou věcech současně, tedy ve vztahu k nyní posuzované věci přednostně ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s. Předběžným opatřením vydaným v řízení o přestupku bylo žalobci uloženo zpřístupnit schránky technických zařízení; na tomto místě však zdejší soud považuje za vhodné zdůraznit, že i kdyby v rámci soudního přezkumu předběžné opatření vydané podle § 61 odst. 1 správního řádu v této věci neobstálo, tak tato skutečnost sama o sobě nemůže mít za následek automaticky zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť to je podrobeno soudnímu přezkumu v rozsahu jeho samostatných nosných skutkových a právních důvodů, o něž se opírá. Předmět rozhodnutí správních orgánů v nyní posuzované věci a ve věci vedené pod sp. zn. 62 Af 41/2022 je odlišný; v nyní posuzované věci již nebylo rozhodováno o povinnosti žalobce zpřístupnit schránky technických zařízení (shodně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7.2.2022, č.j. 55 Af 11/2020-30).
15. Pokud jde tedy o žalobní námitky, které směřují proti předběžnému opatření celního úřadu ze dne 18.7.2022, č.j. 54484-6/2022-640000-12, kterým celní úřad žalobci nařídil, aby zpřístupnil schránky na finanční prostředky (tzv. kasičky) v celkem devíti technických zařízeních, která byla celním úřadem zajištěna při kontrolách dne 28.3.2018, 28.6.2018, 11.7.2018, 14.8.2018 a 5.8.2019 v provozovně žalobce, zdejší soud předně odkazuje právě na řízení a rozhodnutí ve věci evidované pod sp. zn. 62 Af 41/2022, v němž žalobce uplatil totožnou argumentaci, která je ve vztahu k nyní napadenému rozhodnutí bez významu, neboť v nyní posuzované věci bylo rozhodováno o odpovědnosti žalobce za spáchání přestupku.
16. Ze správního spisu nadto v této souvislosti plyne, že žalobce byl na 14.7.2022 v přestupkovém řízení předvolán k provedení důkazu ohledáním celkem 11 technických zařízení podle § 54 odst. 1 věty první správního řádu, podle něhož vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má věc u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo strpět ohledání věci na místě. V předvolání byl žalobce poučen o tom, že ohledání bude spočívat především ve zpřístupnění schránek technických zařízení a že pokud této výzvě nevyhoví, bude mu zpřístupnění schránek nařízeno předběžným opatřením. Dne 14.7.2022 provedl celní úřad ohledání technických zařízení. V rámci provedeného ohledání byly zpřístupněny kasičky dvou technických zařízení prostřednictvím klíčů, které byly společně s těmito technickými zařízeními zadrženy. Zbýlá zařízení se v rámci ohledání zpřístupnit nepodařilo (protokol č.j. 54484-5/2022-640000-12). Žalobce se k ohledání nedostavil a k předvolání celnímu úřadu sdělil, že v době ohledání bude mimo území České republiky a že nemůže zpřístupnit schránky technických zařízení, neboť nevlastní ani nevlastnil klíče od těchto zařízení; jako majitele a provozovatele označil společnost DP&K-CZQ s.r.o. (omluva a vyjádření k předvolání žalobce ze dne 13.7.2022, č.j. 54484-4/2022-640000-12). Celní úřad poté přistoupil k vydání předběžného opatření, které zdůvodnil tím, že v přestupkovém řízení musí být postaveno najisto, zda se v kasičkách nachází finanční prostředky, případně v jaké výši. Výtka žalobce, uplatněná i v nyní posuzované věci, že správní orgány měly v řízení o přestupku předně provádět, pokud jde o zjištění stavu finančních prostředků v technických zařízeních, dokazování, tak není s ohledem na výsledek ohledání ze dne 14.7.2022 namístě. Ze správního spisu je zřejmé, že celní úřad ve smyslu § 54 odst. 1 správního řádu postupoval, ovšem bezúspěšně. Pokud jde o samotná skutková zjištění Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

týkající se finanční hotovosti obsažené ve schránkách technických zařízení, ta žalobce nezpochybňuje (protokol č.j. 54484-12/2022-640000-12).

17. Zdejší soud se tedy zabýval zbývajícimi žalobními námitkami zpochybňujícími odpovědnost žalobce za spáchání přestupků a výši uložené sankce.
18. Pokud jde o argumentaci, jíž žalobce zpochybňoval svoji odpovědnost za provozování hazardní hry prostřednictvím technických zařízení v jeho provozovně bez povolení, ta vychází z poukazu žalobce na to, že technická zařízení nevlastnil, a ani neprovozoval v rozsahu způsobilém založit jeho odpovědnost za přestupek. Zdejší soud však takové argumentaci s ohledem na skutečnosti zjištěné v rámci kontrol celního úřadu přisvědčit nemůže (protokol o kontrole ze dne 11.7.2018, č.j. 41384/2018-640000-61, protokol o kontrole ze dne 27.7.2018, č.j. 45043/2018-640000-61, protokol o kontrole ze dne 20.8.2018, č.j. 53144/2018-640000-61, a protokol o kontrole ze dne 29.8.2019, č.j. 55771-11/2019-640000-61).
19. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
20. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
21. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
22. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.
23. Žalovaný uvedl, že v případě her Jewel, Hollywood Popcorn a Pegasus jde o hazardní hry naplňující všechny znaky hazardní hry dle zákona o hazardních hrách (a to prvek sázky vložené sázejícím, prvek nezaručené návratnosti vložené sázky a prvek náhody nebo neznámé okolnosti rozhodující o výhře nebo prohře). Žalovaný přitom poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25.1.2022, č.j. 4 As 288/2021-111, ze dne 21.4.2023, č.j. 5 As 210/2021-51, a ze dne 19.11.2021, č.j. 4 As 120/2021-75. Žalovaný dále odkázal na detailní popis konkrétních her v prvostupňovém rozhodnutí, na hru typu Hollywood Popcorn (str. 21 až 25 prvostupňového rozhodnutí), hru typu Jewel (str. 25 až 29 prvostupňového rozhodnutí) a hru typu Pegasus (na str. 29 až 32 prvostupňového rozhodnutí), kde celní úřad detailně popisuje průběh her a naplnění jednotlivých definičních znaků hazardních her (str. 6 napadeného rozhodnutí).
24. Žalovaný také poukázal na to, že odpovědnost za přestupek právnické osoby je odpovědností objektivní, kdy pachatel odpovídá za výsledek svého jednání již naplněním objektivní stránky přestupků (tj. konkrétním ohrožením nebo porušením zájmu společnosti). Povahu technických zařízení je třeba posuzovat pohledem běžného hráče; zařízení vypadají jako výherní automaty, chovají se jako výherní automaty a umožňují hrát

hazardní hru jako automaty. Nadto u žalobce proběhly čtyři kontroly, při nichž bylo konstatováno podezření z porušení zákona o hazardních hrách, přesto žalobce ve své činnosti pokračoval. Zdejší soud na tomto místě nemůže přisvědčit námitce žalobce, že správní orgány „načerpaly“ argumentaci pro trestání žalobce až po provedení kontrol; již v rámci kontrol byl žalobce upozorněn na to, že existuje důvodné podezření na porušení právních předpisů, neboť se v jeho provozovně provozují hazardní hry, ke kterým nebylo uděleno povolení ve smyslu § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách.

25. Pokud jde o vztah žalobce k samotnému provozování hazardních her, tak žalovaný správně dovodil, že účelem definice provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je možnost podřídit zákonné úpravě i osoby, jež se fakticky podílejí na provozu hazardních her i přesto, že by nenaplňovaly znaky provozovatele ve formálním smyslu (str. 7 napadeného rozhodnutí). Podle žalovaného nebylo sporné ani to, že žalobce byl provozovatelem prostoru, kde byla technická zařízení umístěna a provozována; rovněž bylo na základě předložených nájemních smluv prokázáno, že žalobce poskytl prostor provozovny k umístění technických zařízení, umožňoval přístup do těchto prostor veřejnosti, umožnil jejich připojení k elektrické síti a internetu. Na obsluhu technických zařízení se žalobce a jeho zaměstnankyně podíleli výplatou výher a jejich evidencí. Žalovaný tak uzavřel, že žalobce vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, a osobně vykonával služby související se samotným zajištěním jejich provozu. Bez jeho činnosti by provoz předmětných technických zařízení nebyl možný. Žalobce měl také přímý finanční zájem na jejich řádném a efektivním provozu, neboť výše příjmů z pronájmu byla závislá na výši zisku z provozovaných technických zařízení (str. 8 napadeného rozhodnutí).
26. Zdejší soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v nyní posuzovaném případě byl žalobce faktickým provozovatelem hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách, a to i se zohledněním tvrzení, že místnosti, v nichž byla technická zařízení umístěna, pronajímal jiným společnostem; i s tím se ve světle výše uvedeného správní orgány řádně vypořádaly (str. 34 až 36 prvostupňového rozhodnutí). Každý, kdo svým jednáním naplní znaky provozování hazardní hry (lhostejno, zda jde o vlastníka technických zařízení, osobu, která bude mít zařízení v nájmu, či jakoukoli třetí osobu), aniž by šlo o povolené hry, dopustí se jednání naplňujícího skutkovou podstatu daného přestupku (mutatis mutandis rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.11.2018, č.j. 1 As 207/2018-32, č. Sb. NSS 3855/2019).
27. Nelze tedy dát za pravdu žalobci, že nebyl v postavení provozovatele hazardních her. Skutková zjištění celního úřadu pro závěr o jeho vině za spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách ob stojí.
28. Žalobce v podané žalobě dále zpochybňoval přiměřenost uložené sankce a v obecné rovině poukazoval na její likvidační dopad; poměřoval přitom uloženou pokutu s jeho příjmem z výher za rok 2018 a 2019.
29. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. b) tohoto ustanovení.

30. Výše sankce je projevem volného správního uvážení správního orgánu v rámci zákonem vymezených kritérií. Při určení druhu sankce a její výměry se přihlíží k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, a k okolnostem, za nichž byl spáchán (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS, ze dne 12.3.2015, č.j. 9 As 100/2014-25, a ze dne 2.2.2024, č.j. 7 As 209/2023-37). Zákonným požadavkům na stanovení výše sankce celní úřad plně dostál. Povinností správního orgánu je přitom také hodnotit osobní a majetkové poměry pachatele tak, aby výše ukládané sankce byla dostatečně individualizovaná a dostatečně citelná, avšak zároveň neměla pro trestaného pachatele likvidační dopady (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS).
31. Celní úřad výši uložené sankce odůvodnil na str. 36 až 40 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že neshledal důvod zprošťující žalobce odpovědnosti za přestupek a sám žalobce naplnění liberačního důvodu neprokázal. Žalobce nejméně ve dnech 28.6.2018, 11.7.2018, 14.8.2018 a 5.8.2019 provozoval technická zařízení, ke kterým nebyla vydána řádná povolení, a tento stav shledal celní úřad nežádoucím a společensky škodlivým. Tzv. kvízomaty jsou záměrně prezentovány hráčům jako vědomostní soutěže, čímž je jejich hazardní povaha před hráči zastírána, a závažnost nelegálního provozování hazardních her se tímto zvyšuje. Žalobce provozoval celkem 9 technických zařízení, jejichž provoz nebyl úředně povolen. Vzhledem k tomu, že žalobce umožnil hraní těchto her mimo dozor příslušných orgánů, mohly se na hře účastnit i osoby, kterým by to jinak právní úprava neumožňovala, se všemi negativními dopady, které toto hraní jednotlivcům a následně i společnosti přináší. Provozováním hazardních her mimo dohled státu a bez plnění státem stanovených podmínek získal žalobce nepovolenou konkurenční výhodu vůči provozovatelům legálních hazardních her, čímž došlo k vytvoření nerovných podmínek na trhu v oblasti hazardních her. Žalobce neučinil nic, aby porušení právních předpisů zabránil, svým aktivním jednáním provozoval nepovolené technické zařízení za vidinou zisku. Za přítěžující okolnost považoval celní úřad to, že žalobce opakovaně páchal přestupky, a to i po předchozích kontrolách, které měly být pro žalobce signálem, že tato činnost není v souladu s platnými právními předpisy. Celní úřad poukázal také na to, že zaměstnancům byly poskytovány „návody“, jak se mají chovat při kontrolách provedených kontrolními orgány. Provoz hazardních her prostřednictvím nepovolených technických zařízení se podle celního úřadu nesmí finančně vyplácet. Vyměřená pokuta tak musí být znatelná a musí v sobě obsahovat složku preventivní, represivní i výchovnou, jinak by postrádala smysl. Sankce ve výši 700 000 Kč je ukládána ve výši 1,4 % z maximální možné sankce, tedy při spodní hranici zákonné sazby. Uložený trest nemá podle celního úřadu pro žalobce likvidační charakter; na výzvu k doložení majetkových poměrů za účelem posouzení možného dopadu případné sankce žalobce nereagoval. Celní úřad tak vycházel z veřejně dostupných rejstříků. Žalobce neměl od roku 2010 zveřejněny ve sbírce listin obchodního rejstříku účetní uzávěrky. Podle výpisu ze živnostenského rejstříku žalobce disponuje živnostenským oprávněním od roku 2000 a není v době vydání prvostupňového rozhodnutí v úpadku. Žalobce je plátcem DPH a měl zaměstnávat 1 až 5 zaměstnanců. Ani případná hospodářská ztráta sama o sobě nemůže odůvodňovat snížení pokuty či dokonce upuštění od jejího uložení.
32. Na uvedené odůvodnění výše ukládané sankce odkázal také žalovaný v napadeném rozhodnutí a uvedl, že vytýkané provinění je třeba považovat za jedno z nejzávažnějších, které zákon o hazardních hrách vymezuje; má-li sankce současně plnit funkci individuální i Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

generální prevence, lze si jen obtížně představit přiměřenou výši pokuty v nižší rovině (str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí).

33. Výše shrnuté odůvodnění výše sankce zdejší soud shledává dostatečné. Žalobci byla uložena pokuta při dolní hranici v počtu jednotek procent, jež mu za přestupek hrozila, zároveň však v dostatečně citelné výši vzhledem k závažnosti protiprávního jednání, jaké představuje provozování hazardních her bez povolení se všemi jeho důsledky popsánymi správními orgány.
34. Poukazoval-li žalobce ve vztahu k přiměřenosti výše uložené sankce na své příjmy z výher, pak zdejší soud odkazuje na str. 10 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný přílehavě na tento argument reagoval tak, že mezi ziskem dosaženým pácháním přestupků a výší uložené sankce nelze hledat přímou úměru, neboť sankce je správním trestem a jako taková má být citelná. S tímto odůvodněním žalovaného se plně ztotožňuje i zdejší soud a odkazuje na ně s tím, že výše sankce je odrazem vyhodnocení všech okolností určujících míru závažnosti zjištěného protiprávního jednání, a nikoliv (výhradně) odrazem prospěchu, který pachatel přestupku svým jednáním získá.
35. Pokud jde o tvrzení, že pokuta má pro žalobce likvidační dopad, pak ani s tímto tvrzením žalobce nemůže být úspěšný. Žalobce na výzvu celního úřadu, aby doložil osobní a majetkové poměry, nereagoval; žalovanému pak v odvolacím řízení předestřel pouze celkový výtěžek z hazardních her, avšak tyto údaje nejsou pro posouzení likvidačního dopadu dostatečné.
36. V otázce nedostatečné individualizace trestu a možného likvidačního dopadu sankce tíží břemeno tvrzení a důkazní žalobce; je to žalobce, kdo měl správním orgánům prokázat, že sankce pro něj může mít skutečně likvidační dopad, a za tímto účelem předložit souhrn veškerých příjmů a výdajů a svého majetku tak, aby takové tvrzení prokázal. Je přitom pouze na žalobci, zda tyto údaje správním orgánům poskytne, nicméně pokud tak neučiní, pak s námitkou likvidačního dopadu pokuty úspěšným být nemůže.
37. Ve světle shora uvedeného tak celní úřad postupoval správně, pokud osobní a majetkové poměry žalobce kvalifikovaně odhadl na základě dostupných informací. K tomu zdejší soud dodává, že vzhledem k rozpětí zákonné sazby pokuty byla tato žalobci uložena při její dolní hranici. Uloženou sankci tak zdejší soud neshledává zjevně nepřiměřenou. Tím jsou žalobní body vyčerpány.
38. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

39. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. srpna 2024

David Raus v.r.
předseda senátu